

• Herkes Çıldırılmış	6
• Okul Karışık	16
• Hay Aksi! Yeni Kurslar mı?	23
• Gizemli Kurtarıcı	28
• Dedenin Gizli Planları	33
• Abartılı İşler Müdürlüğü Açılıyor!	37
• Dede Hiçbir şey Satmıyor	41
• Mahalleli Puan Topluyor	48
• Tekir Bile Eskisi Gibi Değil	53
• Haftalık Güzel Sözler Çizelgem	60
• Kitapta Geçen Bazı Kelimelerin Anlamlarını Merak Ediyorsan...	61

Mimosa okul çıkışı, bir yandan baharın müjdecisi to-murcukların etrafa saçtığı mis kokulu esintiyi ciğerleri-ne dolduruyor, bir yandan da yol arkadaşları olan minik serçelerle birlikte şarkılar söyleyerek eve doğru ilerliyordu.

Bir anda aklına Çiğdem geldi. Çiğdem bugün okula gelmemiştir. Evi de zaten yolunun üzerindeydi. Uğrayıp bir “merhaba” de-mek istedi.

Mimozayı kapıda Çiğdem’in babası kar-şılardı. Necmi Bey:

“Merhaba güzel kızım, nasılsın?”

Mimoza:

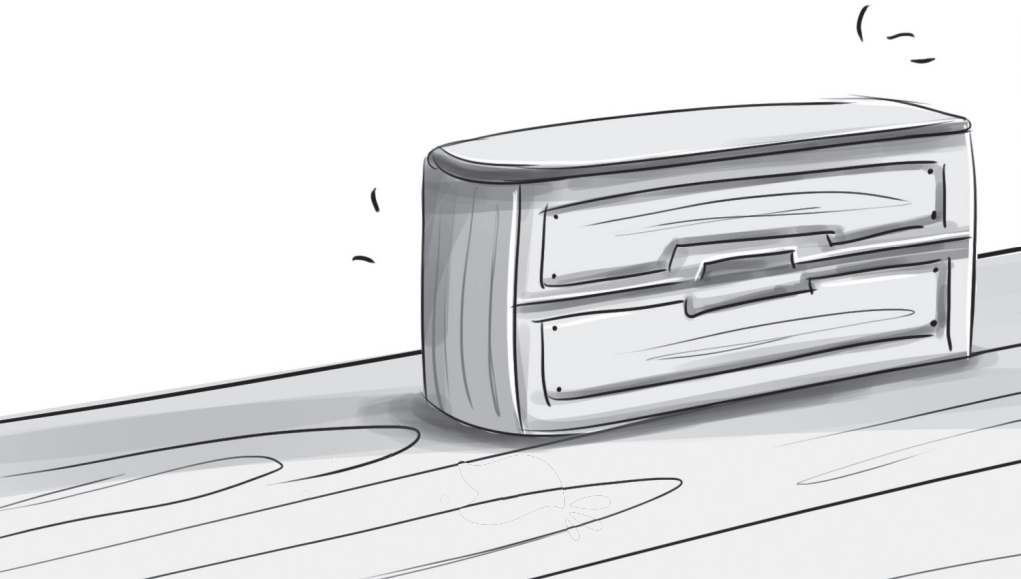
"Çok teşekkür ederim Necmi amca. Çiğdem bugün okula gelmedi de, merak ettim, hasta mı acaba?"

Necmi Bey:

"Yok yok, hasta değil! Yalnızca okuması gereken kitaplar birikmiş, onları bitirmek istedi."

Mimoza şaşkınlıkla **"Okuması gereken kitaplar mı? Sanki kitapların son kullanma tarihi mi var?"** diye geçirdi içinden.

O sırada Necmi Bey birkaç kez Çiğdem'e seslendi. Küçük kız babasını duymadı. Çünkü Çiğdem o sırada odasına kapanmış kitap okumakla meşguldü. Kendini öyle kaptırmıştı ki kitabı okumuyor sanki elli yıldır yemek yememiş gibi yutuyordu. Sesi çıkmayınca babası onun uyuduğunu sandı.

Mimoza eve doğru yürürken Çiğdem harıl harıl okumaya devam etti. Farkında değildi ama yorulmuştu. En sonunda içinde büyüttüğü buz gibi esintili kocaman bir oflamayla, yeni bitirdiği kitabın kapağını kapattı ve rafa kaldırdı.

“Ders çalışmam lazım, daha çok ders. Üstelik daha okuyamadığım bir sürü kitabım var kitaplığımda” diye söylendi.

Onlarca kitap okusa da, gece gündüz
ders çalışsa da yetmiyordu ona.
Kendini hep boşluğunu hiç
dolduramadığı dipsiz bir kuyu gibi
hissediyordu.

Çiğdem, aynı zamanda sınıfın en gözde öğrencisiydi. "**Çalışkan Çiğdem**" derdi arkadaşları ona. Öyle gayretliydi ki teneffüslerde dahi ya kitap okur ya da ders çalışırdı. Böyle olunca arkadaşları okulda bile onun yüzünü görmekte zorlanırdı. Tüm derslerden en yüksek notu alırdı Çiğdem. Çok çok çok aşırı iyi diye bir not olsa kesinlikle onu da Çiğdem alırdı.

Bir eliyle bitirdiği kitabı rafa kaldırırken diğer eliyle de "Çalışkan Çalılar" kitabını kavradı ve yatağına uzandı.

*Yorgunluktan kızaran gün batımı
gözlerinin, daha çok okuması gerekiyordu.*

Mimoza eve varmıştı ancak yoğun süpürge sesinden kapıyı çaldığını kimse duymadı. Bu aslında onların evinde çok normal bir durumdu. Annesinin sabahın ilk ışıklarıyla başladığı temizlik seremonisi, gece ışıklar kapanıp da herkes odasına çekilene kadar devam ederdi.

Mimoza yarım saat boyunca sabırla kapıda bekledi. Bazı günler beklemeğe dayanamaz pencereden girerdi. Öyle olunca da annesi, Mimoza'nın banyo yapmadan yatmasına asla müsaade etmezdi. Yine aynı yolu denedi. Eve girince her zamanki gibi günlük yıkanmış ve kurutulmuş vanilya kokulu terliklerini giydi.

Mimoza,

MERHABA ANNE!

dedi ama annesi süpürge­nin homurtusundan duymadı onu.

Onlar yemek yerken bile temizlik beziyle hazır hâlde beklerdi Tijen Hanım. Adı Tijen'di ama herkes ona "Hijyen Hanım" derdi. Evine de kimse kolay kolay giremezdi. Çünkü örtüsü bozulur korkusuyla kimseyi koltuğa oturtmazdı. Mimoza'yı da okuldan döndüğünde kocaman bir dezenfektan şişesiyle karşılar, baştan aşağıya spreylemeden eve almazdı.

Mimoza'yı gören annesi, çok çalışmaktan söylenir gibi homurtulu ses çıkaran devasa elektrik süpürgesini kapattı. Koşarak kızının yanına geldi. Önlüğünün cebine astığı yarım şişe dezenfektanı komple kızının üzerine boşalttı.

Tijen Hanım hiç iş bulamazsa dolaptaki tabakları, kıyafetleri tekrar tekrar yıkardı. Ona göre kullanılan her şey kirlenir, kullanılmayan eşyalar da beklemekten tozlanırdı. O yüzden bütün ev her gün düzenli olarak Tijen Hanım'ın elinden geçerdı. Öyle ki hiç giyilmemiş kıyafetler bile bir ay dolmadan yıkanmaktan eskirdi.

Tijen Hanım öyle doluydu ki temizlikten başka hiçbir şeye vakti yoktu.

Mimoza ertesi gün okula vardığında bahçede arkadaşı Hamdi'yi gördü. **Hiç durmadan atıştırırdı Hamdi.** Çantasının gözleri, kıyafetlerinin cepleri her daim yiyeceklerle doluydu. Ders zamanı bile öğretmen tahtaya dönüp yazı yazmaya başladığında Hamdi bu durumu fırsat bilir, kışkık yiyeceğini hunharca ağzına dolduran sincap gibi yanakları şişene kadar doldururdu ağzını. Öyle ki yemek yemekten hiçbir şeye vakit bulamazdı.

Mimoza'nın sıra arkadaşı Mine yine sıraya kafasını koymuş uyukluyordu. Mine her zamanki gibi kimsenin geldiğini duymuyordu. **En iyi yaptığı şey miskinlikti.**

Havanın güneşli olduğu zamanlarda zor bela teneffüse çıkıp sonra da okul bahçesinde uyuyakaldığı günler bile olmuştu.